

Полякова Н. С.

ВП «КТД ЛНУ ім. Т. Шевченка»

ПРОБЛЕМИ ДУХОВНОЇ КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

Культура – це історично визначений рівень розвитку суспільства, творчих сил і здібностей людини. Даний рівень виражений в типах і формах організації життя і діяльності людей, в їхніх взаємовідносинах, а також в створюваних ними матеріальних і духовних цінностях. Культурне виховання є одним з найважливіших механізмів, що сприяють самозбереженню і саморозвитку суспільства.

Проблема кризи культури – одна з провідних у філософської та культурологічної думки ХХ століття, була породжена тими змінами в житті людей, які вони зазнали в кінці ХІХ – початку ХХІ століття. Атмосфера глобальної кризи, що охопила всі сфери діяльності людини, загострила ряд протиріч. Це економічна нестабільність, розгубленість і відчай перед лицем суспільних катастроф, занепад традиційних цінностей, падіння віри в науку.

Сьогодні політизація культури і діячів культури призводить до здійснення нею невластивих для неї функцій, що поглиблює поляризацію суспільства. Прагнення спрямувати країну на рейки ринкового розвитку призводить до неможливості існування окремих сфер культури, що об'єктивно потребують державної підтримки.

Одночасно продовжує поглиблюватися розділ між елітарними і масовими формами культури, між молодіжним середовищем і старшим поколінням. Всі ці процеси розгортаються на тлі швидкого і різкого посилення нерівномірності доступу до споживання не тільки матеріальних, але культурних благ.

В соціокультурній ситуації людина, як жива система, що являє собою єдність фізичного і духовного, природного і соціально-культурного, спадкового і прижиттєво придбаного, може нормально розвиватися. Більшість людей у міру зміцнення ринкових відносин все більше відчужуються від цінностей культури.

В силу цих же причин перше місце в культурі стали займати засоби масової інформації. Їм навіть присвоєно ім'я «четвертої сили», маючи на увазі три інші – законодавчу, виконавчу і судову.

У сучасній культурі дивовижним чином поєднуються різні цінності і орієнтації: колективізм, соборність і індивідуалізм, егоїзм, навмисна політизованість і демонстративна аполітичність, державність і анархія і т.п. Так, нажаль, складається загальна картина культурного життя людей.

Пуковецкая С.

ХНУ ім. В.Н. Каразина

ТЕАТРАЛЬНЫЕ ЭКСПЕРИМЕНТЫ НА ПОСТСОВЕТСКОМ ПРОСТРАНСТВЕ КАК АНТИВОЕННЫЙ И АНТИТОТАЛИТАРНЫЙ ПРОЕКТ

Начало ХХ века в европейских странах ознаменовано ощущением